

Fyrirmyndin, sem dó (Draumur Sigríjóns Ólafssonar myndasníðs)

Þisti Pétursson lókur í Eyurbakka átti uppeldisdóttur þó es Vígólís hét, mjög grænda og spilega stúlku, sem naut mikils ástíðnaðar uppeldis-förældra hennar og allra þeirra, er hana þekktu.

Sigríjón Ólafsson myndasníðurinn mikli var yngri en þessi stúlka og færi ekkert í barnastöðu með henni; henni þekkti hana aðeins undir augum og taladi víðt sjaldan eða aldrei við hana og heimili hennar var hann lítt skinnur og alls ekkert, nema þá einhverju af barnum lókurisins, sem voru í líkum aldri og hann.

Þú bar svo við, að nokkum eftir, að Sigríjón var þóminn til Reykjavíkur og ekkert farið að fáit neitt við myndamótunir, sem hugur hans stóð þó jafnan til, að hann drýndi, að hann væri staddur í hús lókurisins í Eyurbakka og að þessi stúlka (Vígólís) væri þar einnig. Þóttist hann þá hefja verið bádinn að taka myndamót af henni. Hann tók því til að gjöra mynd af henni í líkum, og er hann var búinn að ljúfa svo við myndina sem honum líkadi, virði hann hana vel fyrir sér og undradist, hve myndin væri vel gjörd hjó sér svoa óvinnu og sönn í mynd stúlkunnar, en allt í einu hrymur leirinn sannað svo, að hann sá ekkert eftir af mynd stúlkunnar en hvíti og blábera leinagrindina. Honum brostur svo við þetta, að hann vaknaði.

Þöngu síðar fétti hann, að Vígólís hefði lagst í Fanga veiti - og dáid. (Sögn Sigríjóns Ólafssonar sjálf).

Reykjavík, 6. Sept. 1921

[Handwritten signature]